

„A TERMÉSZET” előfizetési ára mellék-
lapjával, a „HALÁSZAT”-tal együtt :
egy évre 6 korona.
Csupán a „Halászat” egy évre 3 korona.

10.
Állattani, vadászati és halászati folyóirat.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Szerkesztik :
DR. LENDL ADOLF
és
csikszentsimoni és ernyesi
LAKATOS KÁROLY.

Budapest, II., Donáti-utca 7.

TŰNŐDÉS.

Ha örvöng a vezuv, ha forr benn a láva
S felolvad tüzeiben a sziklák gyémántja,
Ha bőszülten feldörg — eget-földet rázva,
Menydörgő szavával az égbe kiáltva!
S felhangzik mélyéből a pokol moraja,
Hogy megindul tőle az Isten haragja:
Vajjon akkor szenved, valami fáj neki
S a gyehennák nyelvén átkait szórja ki?!

Ha forrong a tenger s morajlik a habja,
Felordít rémesen roppant indulatja,
Ha fekete vizén bolygó árnyak lengnek,
Rejtelmes mélyéből sikoltások kelnek
S vonaglik a teste — a tajtéka ömlik,
Kiszórja méhéből minden igazgyöngyit:
Sír akkor a tenger, örvöng fájdalmában,
Nem lel vigasztalást Arion dalában?!

Ha sóhajt az erdő, megrezdül a lombja
S ingó koronáját a villám sodorja,
Ha rejtelmes ölén szilaj visszhang támad,
Mintha megörjülne szívében a bánat
S elbődül mélyében az erdők szelleme —
Fekete felhőkkel lesz az égbolt tele:
Mi leli az erdőt, mi bántja a lelkét,
Miért ontja-zúgja rémitő keservét?!

Ha szótlan a puszta, ha elhal sóhaja
S nem csendül felette pacsirta szózata,
Ha lefut a rengő délibáb öléről,
Kicsordul a könye virági szeméből
S halvány pára lebben kifakult egére,
Mint a tömjén füstje fényes oltárképre:
Mi leli a pusztát, mért borul el arca,
Tengernyi virága szirmát mért hullatja?!

Ha sápadt a menybolt s kifakul lilája,
Verőfényben úszik nefelejts viránya,
Ha hullik-hulladoz csillagékessége,
Harmatkönyvét ontja a fekete földre
S aranyhidat épít tündérek hadának,
Nyitogatja keblét sok múltó virágnak:
Mily érzés lehet az, ami akkor támad —
Szerelem, fájdalom, amely szerte arad?!

Szemem ha tévelyeg s káprázatba réved,
Behúnyt szemű éjnek titkaiba mélyed
És a végtelenben felragyog a csillag,
Amely ép úgy elmúl, mint a hulló harmat:
Hová lesz a fénye a futó csillagnak?
Hol a temetője az égi hamvaknak?!. . .
Fenséges, mély titok borul a világra,
Szomorúfűz lombja a mulandóságára.

Lakatos Károly.